

האשה נקנית פרק ראשון קידושין כג.

עין משפט
נר מצוה

רלה א מיי פ"ב מהל'
זכיה ומתנה ה"י
סמך כמ"ט פ"ב תוש"ע
כ"י רמ"א פ"ג וטו"ע
ח"מ פ"י ע"ג ע"ג כ"ג
ד"ה ב מיי פ"ד מהל'
זכיה ומתנה ה"י
זכ"ה מהלכות עבדים ה"י
זכ"ה פ"ג מהל' טו"ע
מ"ד פ"ג רמ"א ע"ג א'
ר"ד ג ד מיי פ"ה מהל'
עבדים ה"י סמך
ע"ג פ"ג טו"ע י"ד כ"י
רמ"א ע"ג כ"ג
רלה ה מיי פ"ה מהל'
טו"ע ע"ג מהל'
מ'
ו (מיי פ"ו מהל' עבדים
ה"י טו"ע ע"ג מהל'
מ'נל)
רלה ז מיי פ"ה מהל' ז (ג)
טו"ע ע"ג מהל' ע"ג
מ'נל

מוסף רש"י

גר שמת. ואין לו יורשים
וכל נכסיו הפקר. קנו
עצמן. וכן קודמין לכל
אדם להחיות עצמם
ההפקד. אבא שאול
אומר. קטנים אין להם די
לזכות עצמם (י"טין 70).
חוב הוא לעבד שיצא
מידי רבו לחירות. הלא
הוא פוסל את עבדו נגט
זו מן התורה אלמלא
חוב הוא לו (שם 101).
וכן ואין חבין (תולין 98).
דבר שהיה לעבד קנו
מחובו (חבובות 17) ובע"ז
ב"מ 71. דבר שהוא חוב לו
שולט בעצמו (ו' סוטה 72).
זכין לאדם שלא בפניו.
ואלא מעדמו דלן קנדי
דעמל ליה שמהל שחמו
ב"ב 107. גיטו וידו
באה לה עם נמימו (גיטין
100). האי שטרא לחדוד
והאי שטרא לחדוד. זה
מכוס לשון יצאה (גיטין
106). האי כסף לחדוד.
כשהוא נומי מפרש על.
מנת מה הוא נומי (שם 108).
טיבעא מימיה חד הוא.
אינו טכר מנתו פ"ד מהל'
אל להכיים (שם). גמר
לה לה מאשה. מני
הלא (דבית דין 17) ומכאן לה
ומני המס (קולת 17)
או חופשה לא יתן לה
(תורה 17).

תוס' ר"י הוקנ (המשך)

חזרין. קבלת חבר גרמה
לו. להשתחרר ואין אדם
עושה מעשה השחרור
שיהא חלוי בו שיחא
הוא יכול למנוע שהארוין
מקבל מעותיו לחופעה
עצמו והוא משחרר
מאליו. אבל בשטר
אדם מקבל השטר והוא
משחרר באהרן קבלה
ואין חבין לו לאדם שלא
בפניו. דלא מדעתו.
דמא אהרת על ידי
אחרים לא. (מ"ד פ"ה מהל'
מדעת העבד. והא ק"ל.
לדבנן נמי אמרינן גטו
ידו בתיא. אף
על ידי אחרים. שלא
מדעתו. שלש מחלוקות.
ד' (שמעון בן אלתר. דמכני
סיל דלא אמרינן גטו וידו
באין כאתר.

ואיכא דאמרי קמן היה. ואעפ"כ הו"הכך לזכותו כדי שלא יקנה
עצמו מן ההפקד אחר מיתת האדון ודלא כאכא שאול ללאכלא
שאול היה יכול לזכות בו ואפי' לאחר מיתת כפ"ה וקשה ל"מ מנה
ליה דלא כאכא שאול ללאכלא שאול קפ"ה וקשה ל"מ מנה
ומה שהחזיק בו מחיים לפי שהיה ירא

שמהל יקדמנו אחר ויזכה בו (ועד ה"ל
למימר וכדבנן ועוד קשה דבפרק
השולח (גיטין 74 נ"ט). פסיק רבי
יהושע בן לוי הלכה כאכא שאול ואע"ג
דרבי יוחנן סבר דאין הלכה כאכא
שאול מ"מ קי"ל דכלל מקום הלכה
כריב"ל לגבי דרבי יוחנן כדמוכח
בריש פ"ד דמגילה (דף 70). דמשמע
שדרי רבי יהושע בן לוי הם עיקר
פ' מדברי ר' יוחנן גבי בית הכנסת
מוחר לעשותו בית המדרש ור"כ
היכי עבד הכא דלא כהילכתא ונראה
לר"מ דגרס (ה) הכא וכאכא שאול כלומר
אפילו לאכא שאול לחמר כל הממוין
בהן וכה בהן הו"הכך לעשות כן שלא
יקדמו אחר ועוד מפרש ר"מ בענין
אחר איכא דאמרי קטן היה זה שאם
היה גדול לא היה מועיל בו זה פירש
למימה זה פירש לחיים ואע"פ
שעבדות אחרים עליו קודם הוא
לזכות עצמו כיון שיש לו די לכל
קטן שאין לו די כל הקודם וכה (ז) בהן
כאכא שאול ולא חמר לו שלף מסנא
מחיים אללא לחמר מיתת יהודה
לגדולה עשה קו והיינו כאכא שאול
דלמר קטן אין לו די לזכות עצמו
ומשום הכי וכה זה מר וזטרע
אפילו לחמר מיתה אכל לרנן בין
גדול ובין קטן ואפילו עבדות אחרים
עליו קנה עצמו בן חורין ור"י מפרש
דהא דקאמר וכאכא שאול (י) דאמילתא
קמא נמי קאי ואפי' לאישנא קמא
גדול היה לא היתה חוקה מועלת
כלום אללא דוקא לאכא שאול דלרנן
דאמרי בין גדולים ובין קטנים קנו
עצמן בני חורין לא היה מר וזטרע
יכול לזכות בו דטעמיהו דרבנן
מפרש בפרק השולח (גיטין 74 נ"ט):
דגמר לה לה מאשה דמה אשה' מיתת
צל מתייהו בלא גט אף עבד משתלח
בלא גט והוי השתא מיתת העבול
כגט' ואם היה' ונתן לו גט מי היה
אחר יכול לזכות בו אכל לאכא שאול
יחא דהא ליקי מה אשה (א) איסורה
מפקעת מיתת העבול ולא ממונה
אף עבד כו"ו וכיון שהיה משעבד
עצמו למר וזטרע לא היה חפץ לזכות
עצמו והוי כמו קטן לאכא שאול:
[והא קמ"ט ע"ה אחרים אין בו].
וא"מ מעיקרא נמי ידע

תלמודא דהכי הוא חידוש דמתניתין
כדלמר בכסף ע"י אחרים אין ע"י
עצמו כו' ויש לומר דהוי סבר
מעיקרא דהוי חידוש דמתני' מתרוייהו
ממה שהוא ע"י אחרים ומן דיוקא
דע"י עצמו לא ומקיל דלא אלתריך

מתני' אללא מן הדיוק. ת"י: ר'בי שמעון בן אלתר
אומר אף שטר
ע"י אחרים ולא ע"י עצמו ושלש מחלוקות בדברי
מאיר חת' ליה בכסף על ידי אחרים ואפי' שלא מדעתו
ולא על ידי עצמו דאין קנין לעבד בלא רבו
והטעם על ידי אחרים שלא מדעתו דחובו הוא לו קבלת
רבו גרמה לו ולר' שמעון בן אלתר חת' ליה
בין ע"י אחרים ע"י עצמו ור"מ פ"ה מהל'
פ"ד מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'

ואיכא דאמרי קטן הוה. ואעפ"כ הו"הכך לכל זאת: ודלא
כאכא שאול לחמר מ כל הממוין בהן וכה אפי' לחמר זמן
וכה בהן: ע"י עצמו לא. שאם נתן לו כסף לפדות את
עצמו אילו פדיו דמה שקנה עבד קנה רבו' : **במאי עסקינן.**
אולימא אלא מדעתו. של עבד: **שמעין**
שלא לרבי מאיר. ב"ב פ"ה דגמין חוב הוא לעבד שיזאל כו' שאם
היה עבד כהן פוסלו מן התרומה ופי עבד ישראל
אוסרו בשפחה דשכימא ליה פריאל ליה (א) : **וסנינא אין**
חינו לאדם נ"ו. אין אדם יכול לעשות שומו שלא מדעתו
לדבר שהוא חובה או הפסד והיכי תני מתניתין
דנפדה על ידי אחרים שלא מדעתו: **אלא מדעתו.** ואם
תאמר פשיטא הא אלתריך לשמעין דע"י עצמו לא
דאין קנין לעבד בלא רבו בשום ד' : **ואי מדעתו.**
שארמר לו קבל גטי: **באין כאתר.** ולא אמרינן
לא הו"הכך רבו את הגט מרשותו ואין זו קבלה:
ואל סני. בזבתיי ח' : **הכי:** הו"הכך שטרע לחוד ר'ו.
זה לשהן קניה חו' לשון שמרור: **האי כסף לחוד**
והאי כסף לחוד. זה יתן לקניה חו' לשהרור: **טיבעא**
מיהא חד הוא. ואין ניכר הפרש ביניהם: **כסף קבלת רבו.**
שמקבל רבו הכסף גרמה לו להשתחרר מאילו ואין
אחרים הללו חזין אללא קבלת רבו ורצו און עשה
שולמו אללא לזוך עצמו ומקשה מאילו חירות
השטר קבלת אחרים גרמה לו וכיון דחוב הוא לו
אין חבין לאדם שלא מדעתו: **שמענא נהו כו'.**
בנמכת גיטין (דף 101): **מנינא.** כמו התנן: **דיש קנין.**
כי יהבי ליה ע"מ שאין לרבו רשות בו: והוא קי"ל
כלומר והוא מעשה צדק וכאם שהעבד מקבל את
גטו ואין רבנן ועדיין כר"מ: **אף ע"י אחרים.**
ואפי' שלא מדעתו דזכות הוא לעבד כו': **ורבי שמעון**
בן אלתר אע"פ ז' : ור"מ בן אלתר חת' ליה בין
בכסף בין בשטר ע"י אחרים דקסבר וזות הוא לו
ולא ע"י עצמו דגבי כסף אית ליה בין כסף אית
ליה בין ע"י אחרים ע"י עצמו ור"מ פ"ה מהל'
פ"ד מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'

זה פירש למיתה וזה פירש לחיים ואיכא
דאמרי קמן הוה (ב) ודלא כאכא שאול (ג) דתניא
גר שמת ובזבו ישראל נכסיו והיו בהן עבדים
בין גדולים בין קטנים קנו עצמן בני חורין
אבא שאול אומר "גדולים קנו עצמן בני חורין
קטנים כל הממוין בהן וכה בהן: וקונה את עצמו
בכסף כו' : בכסף ע"י אחרים אין אבל לא על ידי
עצמו במאי עסקינן אולימא שלא מדעתו מכרי שמענא
ליה לר' מאיר (ד) דאמר חוב הוא לעבד שיצא מיד רבו
לחירות ותנינא (ה) זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין
לו אלא בפניו אלא פשיטא מדעתו והוא קמשמע
לן על ידי אחרים אין על ידי עצמו לא אלאמא אין
קנין לעבד בלא רבו אי הכי אימא סיפא בשטר על ידי
עצמו לא וכה אחרים לא וכו' תימא מאי ע"י עצמו
אף ע"י עצמו והוא לא תני הכי דתניא "בשטר
ע"י עצמו ולא ע"י אחרים דברי ר"מ אמר אביי
לעולם שלא מדעתו ושאיני כסף הואיל וקניי ליה
בעל בורחיה מקניי ליה בעל לחוד והאי שטרע נמי
האי שטרע הכא נמי האי כסף לחוד והאי כסף לחוד
לחוד טיבעא מיהא חד הוא רבא אמר כסף קבלת רבו
גרמה לו שטרע קבלת אחרים גרמה לו שטרע קבלת
אחרים גרמה לו אין חבין לאדם שלא מדעתו: **שמענא**
נהו כו' : בנמכת גיטין (דף 101): **מנינא.** כמו התנן: **דיש קנין.**
כי יהבי ליה ע"מ שאין לרבו רשות בו: והוא קי"ל
כלומר והוא מעשה צדק וכאם שהעבד מקבל את גטו
ואין רבנן ועדיין כר"מ: **אף ע"י אחרים.** ואפי' שלא
מדעתו דזכות הוא לעבד כו': **ורבי שמעון** בן אלתר
אע"פ ז' : ור"מ בן אלתר חת' ליה בין בכסף בין בשטר
ע"י אחרים דקסבר וזות הוא לו ולא ע"י עצמו דגבי
כסף אית ליה בין ע"י אחרים ע"י עצמו ור"מ פ"ה מהל'
פ"ד מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'

ואיכא דאמרי קטן הוה. ואעפ"כ הו"הכך לכל זאת: ודלא
כאכא שאול לחמר מ כל הממוין בהן וכה אפי' לחמר זמן
וכה בהן: ע"י עצמו לא. שאם נתן לו כסף לפדות את
עצמו אילו פדיו דמה שקנה עבד קנה רבו' : **במאי עסקינן.**
אולימא אלא מדעתו. של עבד: **שמעין** שלא לרבי מאיר.
ב"ב פ"ה דגמין חוב הוא לעבד שיזאל כו' שאם היה עבד
כהן פוסלו מן התרומה ופי עבד ישראל אוסרו בשפחה
דשכימא ליה פריאל ליה (א) : **וסנינא אין חינו לאדם נ"ו.**
אין אדם יכול לעשות שומו שלא מדעתו לדבר שהוא
חובה או הפסד והיכי תני מתניתין דנפדה על ידי
אחרים שלא מדעתו: **אלא מדעתו.** ואם תאמר פשיטא
הא אלתריך לשמעין דע"י עצמו לא דאין קנין לעבד בלא
רבו בשום ד' : **ואי מדעתו.** שאמר לו קבל גטי: **באין כאתר.**
ולא אמרינן לא הו"הכך רבו את הגט מרשותו ואין זו קבלה:
ואל סני. בזבתיי ח' : **הכי:** הו"הכך שטרע לחוד ר'ו.
זה לשהן קניה חו' לשון שמרור: **האי כסף לחוד** והאי
כסף לחוד. זה יתן לקניה חו' לשהרור: **טיבעא מיהא חד**
הוא. ואין ניכר הפרש ביניהם: **כסף קבלת רבו.** שמקבל
רבו הכסף גרמה לו להשתחרר מאילו ואין אחרים הללו
חזין אללא קבלת רבו ורצו און עשה שולמו אללא לזוך
עצמו ומקשה מאילו חירות השטר קבלת אחרים גרמה
לו וכיון דחוב הוא לו אין חבין לאדם שלא מדעתו:
שמענא נהו כו'. בנמכת גיטין (דף 101): **מנינא.** כמו
התנן: **דיש קנין.** כי יהבי ליה ע"מ שאין לרבו רשות
בו: והוא קי"ל כלומר והוא מעשה צדק וכאם שהעבד
מקבל את גטו ואין רבנן ועדיין כר"מ: **אף ע"י אחרים.**
ואפי' שלא מדעתו דזכות הוא לעבד כו': **ורבי שמעון**
בן אלתר אע"פ ז' : ור"מ בן אלתר חת' ליה בין בכסף
בין בשטר ע"י אחרים דקסבר וזות הוא לו ולא ע"י
עצמו דגבי כסף אית ליה בין ע"י אחרים ע"י עצמו
ור"מ פ"ה מהל' פ"ד מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'

מתני' אללא מן הדיוק. ת"י: ר'בי שמעון בן אלתר
אומר אף שטר
ע"י אחרים ולא ע"י עצמו ושלש מחלוקות בדברי
מאיר חת' ליה בכסף על ידי אחרים ואפי' שלא מדעתו
ולא על ידי עצמו דאין קנין לעבד בלא רבו והטעם על ידי
אחרים שלא מדעתו דחובו הוא לו קבלת רבו גרמה לו
ולר' שמעון בן אלתר חת' ליה בין ע"י אחרים ע"י עצמו
ור"מ פ"ה מהל' פ"ד מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'

מתני' אללא מן הדיוק. ת"י: ר'בי שמעון בן אלתר
אומר אף שטר
ע"י אחרים ולא ע"י עצמו ושלש מחלוקות בדברי
מאיר חת' ליה בכסף על ידי אחרים ואפי' שלא מדעתו
ולא על ידי עצמו דאין קנין לעבד בלא רבו והטעם על ידי
אחרים שלא מדעתו דחובו הוא לו קבלת רבו גרמה לו
ולר' שמעון בן אלתר חת' ליה בין ע"י אחרים ע"י עצמו
ור"מ פ"ה מהל' פ"ד מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'
ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל' ע"ג מהל'